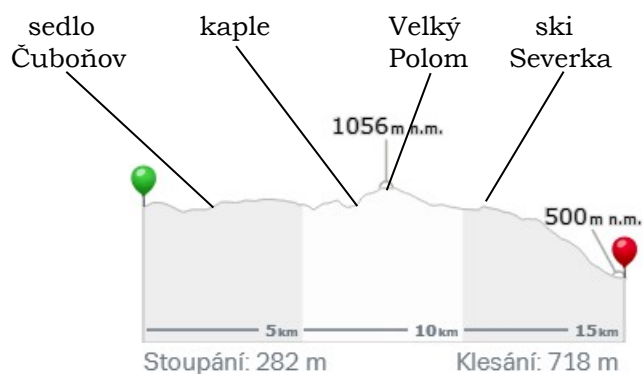

HRANIČNÍ HŘEBEN POLOMŮ

(červená)

Malý Polom, sedlo	990m	0 km
Čuboňov	935m	2,0 km
Pod Bůrkovým vrchem	970m	3,5 km
Muřinkový vrch, kaple	940m	7,0 km
Velký Polom, vrchol	1067m	8,0 km
Pod Velkým Polomem	1005m	9,0 km
Vel. Polom, Kamenná chata	950m	10,0 km
Kostelky	930m	11,0 km
Skalka, tur. ch. KČT	910m	12,0 km
Kyčera, pod Skalkou	880m	12,5 km
Zuzana, u chaty	580m	15,0 km
Mosty u Jablunkova, ŽST	510m	16,5 km

START

sedlo pod Malým Polomem

CÍL

Mosty u Jablunkova

BUS zastávka Mosty u Jablunkova, Obecní úřad

ŽST zastávka Mosty u Jablunkova (Mosty kolo Jabl.)

Tyto údaje od Mapy.cz mohou být nepřesné.

TURISTICKÉ INFORMACE

Daleko od všeho, v sedle pod Malým Polomem se stejnojmenným rozcestníkem **Malý Polom, sedlo (990m)**, kde se odděluje červená značka na Bílý kříž (5km) od modré značky na Kozí hřbety (2,5km) a do údolí Horní Lomné (4,5km), se započíná hřebenová trasa červené barvy, jež vás zavede na známé tisícovky česko-slovenské státní hranice. První úsek o délce 2km vás provede hned kolem dvou z nich. Byť na vrcholcích nenaleznete nic víc než les, byl o jejich přechod svého času velký zájem. Dělo se tak počátkem 2.sv. války, kdy se Malý Polom (1061m) stal trojmezím Protektorátu Čechy a Morava, Slovenského štátu a Polska, ještě předtím, než Polsko zabrali Němci. Po obsazení Československa Hitlerem roku 1939 odcházelo přes osadu Bílý kříž do zahraničí hodně našich lidí, hlavně vojáků. Na jejich převádění se podílel i Jan Kokeš, číšník u Daňka (dnešní hotel Sulov) na Bílém kříži. Host dal znamení tím, že položil na stůl pětadvacitník lvíčkem nahoru. Nemluvalo se, domlouvalo se jen posunky. Kokeš předal „turisty“ Slovákovi Machovi a ten je převedl přes Malý Polom do Polska. Dnes je tento vrchol zajímavý snad už jen tím, že se po jeho slovenském úbočí roztahuje přírodní rezervace se zbytky přirozených lesních společenstev. Mimochodem, Malý Polom za války nebyl trojmezím prvně v dějinách. Kdysi se na jeho vrcholu nacházel velký trojúhelný hraniční kámen s písmeny S (Silesia), M (Moravia) a U (Ungaria) a pod těmito písmeny byly ještě další značky HH (panství hukvaldské), HF (panství frýdecké) a HB (panství bytčanské).

Zatímco státní hranice striktně pŕl hřeben, červeno-modrá značka opouští úboční silničku a stoupá po lesní svážnici šikmo vzhůru do geografického sedla mezi Malým Polomem a Kozím hřbetem. Tam se barvy rozdělují. Červená odbočuje doprava a středním sklonem stoupá po svážnici přímo proti svahu Malého Polomu, načez se mírně stáčí doleva a notnou chvíli bude nyní obkružovat východní úbočí hor. Lesní chodník je jen mírně zvlněný, takže téměř rovinnatý.

Zakrátko dosáhnete místa, jímž je Malý Polom obecně charakterizován – jde o silný, jednoduše upravený **pramen Glodno voda** čili Hladová voda. Vlastně se jedná o vývěr potoka Kyčmol, který nejdřív rozbahňuje své blízké okolí, teče přes stezku a prořezaným údolím stéká do obce Horní Lomná. Můžete se z něj napít a sednout na odpočívadlo. Voda je tu jedna z nejčistších a nejlepších v okolí, dokonce prý podporuje chuť k jídlu. Přes klín mladého lesa odtud postupně uvidíte hraniční hřeben s kulisovitě řazenými vršky, jímž dominule bachratý Velký Polom (1067m), který se směrem doleva rozpadá na několik hřebínků, z nichž

nejvyšší je Úplaz (950m), ale vidět je též špičička Kosteček (962m). Před Velkým Polomem se postupně nachází rohlíkovitý Muřinkový vrch (978m), jenž z tohoto úhlu vypadá spíše jako dva vrcholy a z obou konců vybíhají rozsochy. Vzdálenější je krátká, ta přední se však zvedá přes sedlo do bezejmenné kóty (851m), na jejíž odvrácené straně se rozkládá lyžařský areál Přelač. Následuje bezejmenný hřebenový vrch (označovaný někdy jako severní předvrchol Burkova vrchu), jehož předsunutí a příkřejší svah vypadá na oko významněji než jeho zastrčený soused Burkův vrch (1032m). Opak je ale pravdou. Zhruba od Burkova vrchu spadá do údolí rameno končící Čerčokem (800m). Hřeben je poté již téměř plochý. Přimo od Glodno vody lze spatřit výseči lesa také horu Ostrý (1044m), situovanou za několika nízkými vršky.

Značená pěšina přeskakuje rozbahněný úsek pod pramenem a mírně stoupá po úbočí s prořídilým smrkovým lesem. Sem tam vykouknou mezi stromy vzdálený Velký Polom (1067m) nebo Čerčok (800m), popřípadě Koží hřbet (986m), který jste nechali za zády. Příkré svahy po pravé ruce patří stále Malému Polomu (1061m). Stezka se po chvíli začne mírně stáčet doprava, jak se do úbočí zakousávají nespočetná prameniště říčky Lomné. Čelem k jihu přeskakujete drobné potůčky jeden za druhým. V okamžiku, kdy vaši cestu příčně přetne nenápadná svážnice, nacházíte se přesně v úrovni sedla mezi Malým Polomem a Čuboňovem. Charakter pěšiny však zůstává pořád stejný. Občas zahlédnete Velký Polom, později i bližší hřebenové vrchy. Horské podnebí dává smrkovým monokulturám zabrat, proto jsou taky místy tak řídké.

Mnoha prameny je napájena **říčka Lomná**, levostranný přítok Olše. Její 13km dlouhé údolí bylo pro svou odlehlost a lesnatost osídleno až v 17.stol. Přitom celková délka toku činí 17,5km a odvodňuje území o rozloze 70,6 km². Tady pod Čuboňovem vytváří Lomná v tělese stezky akorát mokré překážky. Naštěstí se již mírným stoupákem dostáváte k rozcestí **Čuboňov (935m)**. Za sebou máte 2km a před sebou 14,5km. Turistický ukazatel visí na stromě kousek pod hřebenem, kam směřuje modrá slovenská značka. Po ní byste došli za 00:16 hod. na Uhorskou a za 4:00 hod. do Turzovky. Shora je taktéž díky lesní těžbě pěkný výhled na Uhorskou (1029m), jedinou mimohřebenovou tisícovku, ležící na slovenské straně MS Beskyd.

Červená značka pokračuje šikmo vzhůru na hřeben, kde začíná sledovat širokou stezku mezi hraničními kameny. Netrvá to však dlouho. Zatímco státní hranice dál středně stoupá na podlouhlý bezejmenný vrchol (1021m), turisté jsou odkloněni na jeho severní úbočí, které zdolávají vesměs mírným stoupákem po zúžené lesní pěšince. Skromné výhledy horší kvality směřují např. ke Kolářově chatě na Slaviči, která stojí jakoby uprostřed ničeho, jen palouk s areálem chaty a koberce lesů všude okolo. Na vteřinu se ukáže výrazně oblý kopec známý jako Mionší s loukou na vrchlíku Velké Polany (893m), za ním nerovnoměrně vyklenutá Kozubová (981m), rozsáhlá úboční osada Kamenitý a přímo za ní Ostrý (1044m). Závěrečný střední stoupáček vás vrátí na hřeben, kde na stromě visí ukazatel **Pod Bůrkovým vrchem (970m)**. Z Čuboňova to sem bylo 1,5km a ke kapli na Muřinkovém vrchu to teď bude 3,5km.

Širokou cestu doprovází hraniční kameny. Zprvu trochu stoupáte, pak slovenskou stranou podejdete menší hřebenový výrůstek a náhle stanete pod skutečným Bůrkovým vrchem (1032m). Nenápadný zalesněný kužel snadno minete, přitom jen asi 200m zostřujícího se svahu vás dělí od jeho vrcholu. Nahoře se nachází menší skalky, žádných výhledů se ovšem nedočkáte. Značka míří fádni zalesněnou krajinou po severním úbočí hory a až při výšvihu zpátky na hřeben krátce středně stoupá. Terén odklání trasu znova na Slovensko, neboť je třeba obkroužit už dříve zmiňovanou bezvýznamnou kótu, a potom ještě jednu menší. Hřebenovka se nyní začíná lehce zvedat do Muřinkova vrchu (978m). Ten je zvláštní tím, že jej široká stezka jakoby protíná hlubokou rýhou a v jednu chvíli se po straně objevuje dokonce několik mrazových srubů. To jsou pískovcové skalky vzniklé mrazovým zvětráváním. Za nimi se vyježděná cesta jenom trochu zhoupne a tu vychází v nevzhledně vymýceném sedle, kde přímo před nosem spatříte nejvyšší bod trasy, tisícovku Velký Polom (1067m). Hora dostává svému názvu, neboť rozsáhlá planina v úbočí předvrcholu jeví jasné známky kalamitního odlesnění a nejinak je tomu i v okolí rozcestníku **Muřinkový vrch, kaple (940m)**.

O kamenné pseudorománské **kapli Blahoslavenej Panny Márie Ustavičnej pomoci** se toho moc neví. Oplocení vypadá zchátrale, nicméně samotný objekt je udržovaný a z upraveného pramene teče vydatně voda. Zkuste ji, je pitná. Podle českých zdrojů byla kaple postavena roku 1910, podle Slováků, na jejichž katastru stojí, to bylo v roce 1932. Traduje se, že k prameni podnikli procházku olomoucký advokát Dr. Vladimír Nárožný s manželkou Jozefínou a jejich téměř slepou dcerou. Ledva se dcera napila vody ze studánky, její zrak se natolik zlepšil, že už nemusela používat lupu. Na znamení vděčnosti dal pak Dr. Nárožný postavit u pramene v nákladu asi 30 tisíc Korun kapli. Dokonce vytvořil fond na udržování stavby ve výši 1500 Korun a 500 Korun dal za odměnu zvoníkovi, který byl povinen vždy v poledne odzvonit „Anděl Páně“. Na svátek sv. Petra a Pavla se u kaple koná pouť, na níž se schází sousedé z obou stran hranice.

Místopisný název **Muřinkový vrch** je počeštělý přivlastňovací výraz, pocházející možná už ze 17.stol., kdy výše do hor pronikalo tzv. kopaničářské osídlení. Na počátku 17.stol. dostávali první osadníci v rámci osídlování Kysuc od zeměpána Juraje Thurzy tzv. zárubky neboli pásy rolí směřujících obvykle od hřebene po koryta potoků a byli na 6-20 let osvobozeni od feudálních dávek. Urbáře panství Bytča z let 1607, 1619 a 1653 uvádějí jména prvních olešňanských osadníků a právě mezi nimi se objevují Ján Murinek či Mikuláš Murinkov. Dá se předpokládat, že jeden z nich vlastnil zárubek tady na hřebeni a lokalita proto nese jeho jméno. Podobně to bylo nejspíš i s Bůrkovým vrchem.

Od kaple se k severu otevírá docela solidní výhled na těšínskou část Beskyd. Údolí potoka Přelač směřuje od sedla šikmo vlevo, proto první horský masiv na ráně je bezejmenný hřbítok (cca 820m), sevřený z druhé strany potokem Úplaz. Hned za ním vystupuje Velká Polana (893m), jejíž vrcholová loučka vypadá uprostřed pralesa Mionší jako kráter vulkánu. Napravo za Polanou se hrboláti Kozubová (981m), přímo naproti vzhledu ční Ostrý (1044m), úbočí Polany se opticky dotýká holina na Kamenitém a hřbety obou tisícovek se nato spojují na Kalužném (994m). Tímto směrem lze pozorovat též Ropici (1083m), vzdálenou 11,5km vzdušnou čarou. Rozcestník praví, že po žluté značce dojdete na Přelač (2km) a po červené na Velký Polom (1km). Nuže, zapište se do vrcholové knihy a pokračujte rovně po hranici. Dříve vedla trasa jižním úbočím, přičemž vrchol mýjela. Dnes je zpátky na hřebeni a z úvodního příkrého stoupáku se okamžitě začínají otevírat výhledy. Nejdřív je pochopitelně vidět rozplácý Muřinkový vrch (978m), za ním vyčuhuje Burkův vrch (1032m), víc na sever volně přechází linka Kozího hřbetu (986m) do Motykové (886m), pod sedlem Lačnov se rozkládá stejnojmenná osada a vzhledu stejným směrem vrůstá mezi hřebeny mohutný Slavič (1055m). Vpravo od něj lze rozeznat oblou Ropici (1083m) a nalevo osamělý Travný (1203m) v podkově s Malým Travným (1100m). Čím výš vystoupíte, tím líp uvidíte za Muřinkový vrch. Vynořuje se Burkův vrch, teď i Malý Polom (1061m) a nad Kozím hřbetem ční Lysá hora (1323m) s rozsochou Malchor (1219m). Pozorné oko odhalí nakonec i masiv Smrku (1276m).

Předvrchol Velkého Polomu vás přivítá čelně postavenou kolmou skalkou. Opět se jedná o **mrazový srub** neboli skalní stupeň situovaný ve svahu, vzniklý mrazovým zvětráváním. Při něm dochází ke vniku srážkové vody do puklin mezi jednotlivými vrstvami horniny, voda při zamrznutí zvětší svůj objem (až o 9%), led pukliny rozšíří, hornina se tříští a vlivem počasí se postupně vydroluje. Skalku obejdete krátkým stoupákem a po jejím vrchu pokračujete k dalším dvěma mrazovým srubům. Úzký chodník po skalnatém podloží mírně stoupá do vysokého smrkového lesa. V místě, kde terén začíná výrazněji stoupat, narazíte na ceduli označující hranici **Přírodní rezervace Velký Polom**. Ta zabírá 73,67ha lesa na české straně hory a 47,58ha na Slovensku. Status rezervace poskytuje od roku 1999 ochranu zbytkům přirozených smrkobukových porostů s příměsí jedle bělokoré a javoru kleny na rozmanitých půdních stanovištích s četnými prameništi. Střídání různých typů přírodního prostředí od prameništ po kamenitá až balvanitá pole se odráží v různorodosti životních podmínek. PR se navíc rozkládá v nadmořských výškách 860-1067m. V bylinném patře rostou všelijaké kapradiny, vzácná žebrovice různolistá, bika lesní, čipek objímavý, devětsil bílý, kamzičnik rakouský, kyčelnice žláznatá, mléčivec horský, mokryš střidavolistý, podbělice alpská, svízel vonný, štavel kyselý či violka dvoukvětá. V prameništích nachází vhodné podmínky pro rozmnožování obojživelníci jako mlok skvrnitý, kuňka žlutobřichá a čolek horský, z plazů byla zjištěna zmije obecná, z ptáků jsou to druhy pralesovitých horských bučin a smrčin, např. datel černý, datlík tříprstý, holub doupňák, kos horský, lejsek malý, čáp černý nebo jeřábek lesní. Oblast Velkého Polomu je zároveň jedno z mála míst v Beskydech, kde se ještě vyskytuje tetřev hlušec, v posledních letech se zde pravidelně objevuje rys ostrovid a ze Slovenska přichází vlk evropský s medvědem hnědým. Nejcennějšími částmi přírodní rezervace jsou zbytky přirozených porostů ve věku 200-230 let blízké svým druhovým složením a porostní výstavbou původním lesům. Svým věkem se řadí k nejstarším dochovaným porostům v celých MS Beskydech. Většina lesů byla jinak hospodářsky využívána a především v podhřebenové části došlo k významné změně druhového složení. No těžko říci, co všechno je tu původní a co nepůvodní, protože turistický chodník celou dobu lemují strašidelně vypadající mrtvé smrky. Vždyť i cedule vás varují, že vstupujete do lesa, v němž hospodář čas a přírodní živly – na vlastní nebezpečí. Jo a to prosvětlení prý způsobil vítr plus kůrvec.

Závěrečný ostřejší stoupáček vás přivede na plácek s ukazatelem **Velký Polom, vrchol (1067m)**. Jste právě v polovině své cesty. Za sebou máte 8km a před sebou 7,5km. Nejbližší úsek má však délku pouhý 1km a na tu chvíli se k vaší červené připojí slovenská modrá značka končící v osadě Korcháňovci (1:30 hod.). V nejvyšším bodě hory jsou dále k vidění jednoduchý kříž obložený kameny, schránka s vrcholovou knihou a info panel o přírodní rezervaci. Hřebenem prochází významné evropské rozvodí Odra – Dunaj.

Široká lesní cesta pokračuje ještě chvíli po vrcholové rovině a nahlíží vlevo přes odklizený polom na blízké beskydské vrcholy. V popředí svírají kotel potoka Úplaz dva nízké hřbety, přičemž ten pravo vystrkuje nejdřív špičí Úplaz (950m), načež se přelévá do masivu Velké Polany (893m). Přes údolí Lomné se horizontálně táhne rozsocha Kozubové (981m) s Kamenitým v zátylku, za ní rovnoběžně postupuje rozsocha Ostrého (1044m) a za tou ještě rozsocha Javorového (1032m). Všechny tři rozsochy se napojují na páteřní hřeben, z něhož vystupuje významná Ropice (1083m), nejvyšší bod celé této spleti horských ramen. Pod vrcholem Ropice se rozkládá charakteristická holina, jež je patrná i takto z dálky. Snadno rozpoznatelná je odtud také Kolářova chata, situovaná v zátylku Slaviče (1055m), odkud hlavní hřeben pokračuje na Malý Polom. Ten už ovšem vidět není.

Hřebenovka počíná za doprovodu hraničních kamenů klesat. Nejdřív středně, pak je tu jeden ostřejší sešup a dlouhý mírný splaz. Některé mrtvé stromy padly na stezku, pročež je nutné je obejít, jinak je to ale v pohodě. Druhý střední pokles vás přivede až k **Pod Velkým Polomem (1005m)**. Další úsek je dlouhý 1km. Modrá značka uhýbá do strany a spolu s ní i česko-slovenská státní hranice. Teď už půjdete jen Českem. Lesní svážnice chvíli volně klesá do sedla, překonává táhlou nevysokou kótu (954m) a vybíhá z lesa na prostranství před Kamennou chatou. Sem se už dá dostat i autem.

Kamenná chata, rozhledna Tetřev a základy chaty Velký Polom (hotel Tetřev) tvoří jakýsi komplex budov, jež se prolínají časem. Do roku 1923 stávala pod Velkým Polomem pouze lovecká bouda, kam se uchylovali turisté za špatného počasí. Turistický nápor však sílil a tak odbor KČST Bezkyd Orlová rozhodl o výstavbě chaty. Umístil ji na Čerchlaný Beskyd (945m), kde se rozkládaly louky a byl odtud hezký výhled. Základní kámen byl položen v roce 1923 a již v srpnu 1924 se útulna zvaná Velký Polom slavnostně otevřela. Architekti Kolář a Rubaný z Ostravy ji udělali dřevěnou na kamenném základě ve valašském stylu s věžičkou a zvonem. Zájem turistů byl ale tak velký, že 35 lůžek už nestačilo. Orlovští proto v sousedství původní útulny přistavěli v roce 1929 ještě jednu zděnou dvoupatrovou chatu, dodnes nesoucí název Kamenná chata. Orlovský klub turistů vedl v té době přední činovník pan Bohumil Kučera (1884-1943), na jehož počest byla na zeď Kamenné chaty v roce 2013 zavěšena pamětní deska, věnovaná městem Orlová. Chata Velký Polom bohužel v dubnu 1960 vyhořela, o 2 roky později byla však na svých základech znovu postavena, začalo se jí říkat hotel Tetřev a druhou vlnu své slávy prožila ještě v 60.-70. letech 20. stol. Po nevydařené privatizaci a vleklých majetkových sporech z posledních let však hotel zchátral natolik, že musel být v roce 2009 stržen a zůstaly z něj jenom základy. Nad chatou situovaný objekt z roku 1924, který původně sloužil jako vodojem, také chátral. V té době byl využíván zejména k ustájení domácího zvířectva. Obrat k lepšímu nastal až v roce 2011, kdy společnost SN Hotel Tetřev, s.r.o. získala dotaci na celkovou přestavbu a podle projektu Ing. Jana Havlíčka předělala bývalý vodojem na dnešní **rozhlednu Tetřev**. Dotace činila 3,8mil.Kč při celkových nákladech 5,7mil.Kč. Opravy probíhaly v období jaro-podzim 2011 a realizovala je společnost Brand House s.r.o. Z vodojemu zůstaly po demolici pouze 4 vyzděné kamenné sloupy, jinak je vše nové. Dominantou rozhledny je železné točité schodiště se 40 stupni, umístěné v dispozičně nadstandardní místnosti s vnitřní expozicí. Prosklená vyhlídková plošina se nachází 7m nad zemí, přičemž celková výška rozhledny je 10m. Postery o přírodě a krajině Beskyd připravila Správa CHKO Beskydy ve spolupráci s grafikem Ivo Sumcem, za finanční podpory Programu péče o krajinu MŽP. Slavnostní otevření rozhledny proběhlo za husté mlhy ve středu 23.11. 2011. Rozhledna je celoročně volně přístupná, v létě od 8 do 21hod., v zimě od 10 do 15:30. Výhled z kryté místnosti v horním patře je bohužel limitován výškou rozhledny. Lze odtud spatřit východní část Beskyd, slovenské Kysuce, za dobrého počasí Roháče a Malou Fatru.

Asfaltová příjezdovka protíná pozemek u chaty a točí se dolů k Mostům u Jablunkova. V zatáčce se nachází rozcestník **Vel. Polom, Kamenná chata (950m)**, podle něhož máte za sebou celkem 10,5km, jenže kolik je to na Kostelky, to nezjistíte. Podle terénních značek odbočíte vlevo a zpevněnou uježděnou cestou téměř po rovině, ke konci pak volně z kopce doběhnete na **Kostelky (930m)**. Měl by to být jen 1km a další 1km zbývá k chatě Skalka. Kromě toho prochází rozcestím modrá značka z Mostů u Jablunkova (5km) do Dolní Lomné (5km).

Výrazný stoupák vás vyvede z lesa na cestu přes ski areál Severka. Ve středisku jsou 4 sjezdovky o celkové délce 2km a z nich výhled k severu. Částečně je vidět výběžek Malé Skalky směřující do centra Dolní Lomné, protilehlý svah tvoří Malá Kyčera (745m) s úboční osadou Novina, která plynule vystoupává přes Malou Kykulu (789m) do čela Kozubové (981m), za níž růžkem vyčuhuje Ostrý (1044m). Vidno též obydlenu Jablunkovskou brázdou s obcemi Návší, Hrádek či Bystrice, nad nimiž se zvedá rozložitý česko-polský hřeben Slezských Beskyd. Nejvyšší bod Velká Čantoryje (995m) je situován v nejzazší části masivu a poznáte jej podle vysoké rozhledny. V popředí jej částečně cloní výběžky rozsochy Loučka (835m) a samostatně stojící Prašivá hora (542m). S Prašivou horou lícuje výrazný česko-polský Ostrý vrch (709m). Vlevo od ní se dále tyčí Vruzná (530m). Hřeben poté klesá k Trinci. Z další sjezdovky na Severce se otevře panorama více směrem k horskému rameni Skalky (932m), která volně přechází do Malé Skalky (798m) a přes údolí za nimi se v lince Slezských Beskyd objevuje kromě Velké Čantoryje další významný vrchol Velký Stožek (978m). Ten nabývá značného převýšení mezi sedlem a vrcholem, takže je hodně výrazný. Z Velkého Stožku do popředí vybíhá rozsocha Loučka (835m) s hřebenovými osadami Filipka a Zimný, směrem k Čantoryji se v hlavním hřebení nachází oblé Malý Stožek (837m) s Velkým Sošovem (886m) a od Velkého Stožku nalevo stojí Kyčera (989m), z níž pak hřeben klesá dolů.

Mírné klesání po lesní asfaltce se mění na střední, když tu náhle sejdete do sedla pod vrškem Skalka (932m), kde na louce ve svahu stojí **turistická chata Skalka**. Skalka je nejvýchoďnější vrchol soustavy MS Beskyd a spolu s protilehlou Gírovou vytvářejí tzv. Jablunkovský průsmyk. U značeného chodníku tu stojí ukazatel **Skalka, tur. ch. KČT (910m)** s podtextem o historii chaty. Ta byla zbudována německým turistickým spolkem Beskideverein, aby konkurovala české chatě Velký Polom. Finance na ni získávali činovníci spolku ve sbírkách i na společenských akcích. Základní kámen chaty Skalka byl položen 1.7. 1928 a po neuvěřitelně krátké době 7.10. 1928 se chata otevřela prvním návštěvníkům. Lákala je krásná poloha s výhledy, dobrá dostupnost a slušné sněhové podmínky. Koncem 30.let 20.stol. se na chatě scházeli organizovaní členové Sudetoněmecké strany, kteří tvořili pověstnou „pátou kolonu“ při likvidaci Československé republiky a během 2.sv. války tu pobývaly oddíly Jagdkomanda, likvidujícího protifašistický odboj. Události podzimu 1938 a roku 1939 uvrhly chatu do polského záboru, posléze pod fašistickou okupační správu, ale chata všechna těžká léta přežila a po osvobození v roce 1945 přešla do českých rukou, resp. pod organizaci obhospodařující tělovýchovná a turistická zařízení (ÚV ČSTV). V roce 1991 získal chatu v restituci Klub českých turistů. Byla ve špatném stavu a projekt na její rekonstrukci počítal s částkou 7mil.Kč. KČT takovými prostředky nedisponoval, proto se chystal chatu prodat. S tím ale nesouhlasili oblastní činovníci KČT Beskydy, kteří

požádali o převedení chaty pod svou správu. Svěpomocí pak chatu od roku 1994 rekonstruovali. Konec nadějí učinila středa 7.1. 1998. Jen 14 dní zbývalo do plánovaného zahájení provozu, když chata Skalka během dvou hodin do základů vyhořela. Zachránit se nedala, dlouhá příjezdová cesta byla totiž zasněžená a pomoc nepřišla včas. Neštěstí však spojilo turisty, obyvatele, místní spolky i úřady natolik, že se postupně našly peníze na obnovu. Těžké práce v horských podmínkách se chopilo množství brigádníků a kdo nemohl přiložit ruku k dílu, zakoupil si Skalničku – poukázku na ubytování v hodnotě 100Kč a vlastně tak půjčil na stavbu peníze. Postupně byla zprovozněna restaurace, částečně ubytování a v zimě 2002 byla chata zkolaudována.

Směrovky rozcestníku ukazují 6,5km po žluté do Bocanovic a 0,5km po červené na Kyčeru. Do cíle zbývají celkem už jen 4km. Mezi lavičkami před chatou sejdete k lesu, kde navážete na vyšlapanou pěšinu a budete klesat středním sklonem. Lesní stezka je kamenitá a krátkým stoupákem se dostává na hranu úbočí, odkud vykáceným koridorem spatříte hřbetní partie Slezských Beskyd kolem Velkého Stožku (978m), průsmyk řeky Olše, pár malých polských vršků a blob Gírová (840m) se zalesněným vrcholem. Teď už bude mít váš sestup rychlý spád.

Stezka prolнула svážnici a klesá nyní okrajem lesa k vrstevnicové asfaltce s ukazatelem **Kyčera, pod Skalkou (880m)**. Značka míří kamenitým terénem 2,5km dolů z kopce. Svižným tempem obchází osadu Podlesí, pod ní zatáčí vlevo na úzkou lesní pěšinu, chvíli klesá jen středně, ve vysokém smrkovém lese přechází postupně tři mýtiny a nad okrajem obce to bere po svahu přímo dolů. Sestup zmírňuje až silnice tvořící hranici CHKO Beskydy, kde na stromě visí **Zuzana, u chaty (580m)**. Do cíle u železniční stanice v Mostech zbývá poslední 1km. Pěšina jde znova do předklonu a poměrně ostře klesá do chatové oblasti u Kavulokova potoka. Tady definitivně ústí do asfaltu a s pohledem upřeným na sjezdovky na Fojtském grúni (676m) v masivu Gírové sestupuje v zákrutách do údolí potoka. Podél něj středním až mírným poklesem dosahuje podchodu pod železniční trať. Ten projdete, na druhé straně se otočíte a ulicí se vrátíte k oplocenému koridoru, podél něhož mírným stoupáním dosáhnete svého cíle. Před nádražím visí na stromě cedule **Mosty u Jablunkova, ŽST (510m)**. Červená značka pokračuje pak ještě dál na Gírovou (4,5km) a do Bukovce (10km).

Mosty u Jablunkova se rozkládají v nejvyšším bodě Jablunkovského průsmyku a jsou významným silničním i železničním koridorem mezi Českou republikou a Slovenskem. Jejich název pochází pravděpodobně od velkého množství mostů a můstků přes břehy místních potoků. První zmínky o osídlení obce pocházejí z 2.pol. 16.stol. v souvislosti s budováním vojenské pevnosti Velké šance, která měla chránit důležitou obchodní cestu, tzv. měděnou stezku spojující Slezsko s Uhrami. Do té doby rostl v pohraničí jen neprostupný prales, jenž dal kácet až Matyáš Korvín v roce 1474. Obyvatelstvo se od počátku živilo především pastevectvím a horským zemědělstvím, dnes je obec známá spíše pro svá lyžařská střediska. Těsně před 2.sv. válkou se obec stala pro svou polohu objektem územních sporů a v období války tu sídlil štáb gestapa. Významnými památkami jsou fortifikace Velké šance, kostel sv. Hedviky (1768), kaple sv. Petra a Pavla na Šancích (1889), kaplička sv. Jana Křtitele na Bagnech (1911), mariánská skříňová kaplička u hlavní silnice, socha sv. Jana Nepomuckého u hlavní silnice, 8 křížů, 5 památných stromů a 2 chráněná přírodní území.